

[Forsvarsministeren.]

der bliver opstillet, og de forskellige Konti for Udrustning, Beklædning o. s. v. passer til hinanden. Og det vil jeg hævde, at de gør fuldt ud. Saa kan man naturligvis diskutere, hvorvidt det, der stilles op, er tilstrækkeligt, eller om man maa forlange noget mere, og herom er Meningerne jo ret dette.

Dette, at man saaledes kalder det et ærligt Forslag, har givet det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, Socialdemokraternes Ordfører, Lejlighed til at sige, at saa maa Ordningen af 1922 altsaa være uærlig. Nej, saadan kan man ikke ræsonnere. Jeg har kaldt det foreliggende Forslag en Omregulering af Systemet af 1922, og det er ogsaa ganske kort udtrykt det, der sker, for saa vidt Forslaget bliver ophøjet til Lov. Der sker det, at man anvender noget større Beløb til Materiel, og til Gengæld foretager vi nogle Besparelser ved en mindre Indskrænkning af Personellet, og jeg har derom sagt, at man skulde tro, det var den rigtige Vej at gaa. Nej, Ordningen af 1922 er ikke uærlig, men det er jo gaaet med denne Lovgivning, som det gaar med al anden Lovgivning, at efter en Del Aars Forløb har man gjort visse Erfaringer, og derfor maa man foretage saadanne Ændringer — det er jo egentlig derfor, vi har Rigsdagen —, at den bestaaende Lovgivning til enhver Tid passer til Tidens Krav. Det er absolut ikke noget særegent for Militærlovene, at der fremkommer et Revisionsforslag, det er noget, vi kender fra hele den øvrige Lovgivning. I Tiden fra 1922 til nu har man indset, at forskellige Beløb paa Budgetterne er for lavt ansat, og det er det, man søger at rette ved den foreslaaede Revision.

Nogle af de vigtigste Punkter, hvor der er Tale om en Forøgelse, er, som allerede berørt, Flaadens Nybygningskonto og for Resten ogsaa Udrustningskontoen, og for Hærens Vedkommende er det Beklædningskontoen. Hidtil har vi haft en Del Beholdninger fra Krigens Tid, som vi har kunnet tære paa, men der kommer jo et Tidspunkt, da de slipper op, og nu er Tiden inde til at vedligeholde de Beholdninger, vi har, for nu kan de ikke taale at blive mindre. Det er derfor, det er nødvendigt at sætte denne Bevilling ret betydeligt op. Ligeledes er der en mindre Forhøjelse af Kontoen for Vedligeholdelse af Krigsmateriel, og endelig er der en forøget Bevilling til Luftvaabenet. Men Grundnerven i Systemet af 1922 angribes ikke, det vil jeg meget bestemt hævde.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen

henviste i sin Tale i Gaar til Udtalelser af den tidligere Chef for Generalkommandoen, Generalløjtnant Wolff. Jeg maa sige, det kom mig ikke overraskende, jeg havde ventet, at det ærede Medlem vilde komme med ham under Armen, naar han skulde holde sin Tale til den høje Rigsdag; men jeg maa sige, at en Mand som Generalløjtnant Wolff, der udtaler sig saa ufornuftigt, som han har gjort i en Artikel i Berlingske Tidende, skænker jeg det ærede Medlem, han maa beholde ham.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen fremsatte endelig den gamle og meget kendte Betragtning, som tidligere gentagne Gange er kommet frem fra socialdemokratiske Side, at vi ikke havde Pligt til at forsvare vort Land. Jeg tror, det vil være Spild af Tingets Tid, om jeg gik ind paa en Imødegaaelse af det ærede Medlems Udtalelser paa dette Punkt. Vi kan udmærket godt, da vi nu har haft Forsvarsdebatter hvert eneste Aar i en længere Aarrække, af og til henvise til vore tidligere Udtalelser, ellers vilde der ingen Ende blive paa Debatten. De andre ærede Ordførere har ogsaa holdt sig nok saa meget til selve Lovforslaget som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen. Der er i det hele taget det mærkelige ved de danske Socialdemokraters Stilling til vort Lands Forsvar, at den er i Strid med Socialdemokraternes i næsten alle andre Lande, som f. Eks. de finske og de belgiske Socialdemokrater. — der er saaledes den fremragende socialdemokratiske Fører Vandervelde, der indtil for kort Tid siden var Udenrigsminister i Belgien. Disse udenlandske Socialdemokraters Udtalelser gaar absolut imod de Betragtninger, der fremføres af danske Socialdemokrater. Saa siges der — og det har jeg hørt adskillige Gange, det blev bl. a. fremført forleden Dag af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg —: Vi skal ikke tage Hensyn til andre Landes Lovgivning, vi lovgiver for Danmarks Vedkommende. Men de danske Socialdemokrater tager undertiden alligevel meget Hensyn og henviser til, hvad der sker i andre Lande, naar det drejer sig om andre Lovgivningsspørgsmaal. Jeg har adskillige Gange hørt fremføre angaaende visse Konventioner, som har været til Behandling her, at vi fra Danmarks Side ogsaa maa følge med her, fordi de og de Lande er meget videre fremme end Danmark. Saa det er, ligesom det passer de Herrer, undertiden mener de, at man bør tage Hensyn til andre Lande, undertiden, at man skal lade være. Det, der særlig her maa frem-